

PARROQUIAL

CENTRE
ST. JOAN
D'HORTA

FELIU I CODINA, 7-9
TELÉFON 427 73 27
08031 BARCELONA

BUTLLETI 10 ★ FEBRER 1987

Estil cristià

La Quaresma del Centre Parroquial

Val a dir-ho, la Quaresma té "mala premsa". No és simpàtica ni la idea ni la paraula. Evoca la imatge de la tristesa, de la grisor -potser per allò de la Cendra amb què comença-, del despreniment, de la negació, de la penitència -és a dir, del rectificar els errors comesos-. A nivell de mentalitat popular, potser aquest és el seu més gran error: quedar-se en els mitjans, sense pensar en el fi; pensar en el camí costerut, més que en els cimals submergits en la llum daurada de les alçades infinites.

Perquè la Quaresma, cal dir-ho amb tota la força, només és camí cap a la Pasqua; no és terme, no és finalitat, sinó mitjà, instrument per a assolir una vida nova, renovada, millorada, ressuscitada de les cendres dels propis pecats, per gràcia de Déu. És passar de mort a vida o de la penombra a la plena llum; és ruta esperançada cap a l'encontre de la Resurrecció que s'irradia a tots els homes i a la creació sencera. Això suposa, és clar, deixar enrera, a voltes, coses molt estimades per cercar-ne de millors; oblidar els motlles "de sempre" per fer-ne de nous que "no s'havien fet mai"; trencar rutines per acceptar el risc de la novetat que sembla més fructífera, refiats de la força que no sabem ben bé fins a quin punt està en nosaltres. En una paraula, cal deixar fer a Déu, traient tots els obstacles que s'oposen a la seva acció.

I si tot això, que vol resumir l'esperit de la Quaresma, és vàlid per a cada creient, també ha de ser-ho per a aquest creient col·lectiu que és tota entitat que es

professa membre viu i actiu, i com a tal és reconeguda, de la santa Església, com és el cas del nostre C.P. En aquest temps de renovació, doncs, s'imposa a cada Secció i a la mateixa Junta Directiva l'actitud "quaresmal",--és a dir, el coratge d'enfrontar-se amb la realitat que viu. I així com per al cristià el paradigma de la seva conducta es troba en l'Evangeli, tal com el proposa la Mare Església, per al C.P. el seu model de vida es concreta, sobretot, en els primers articles dels seus Estatuts i en l'Ideari que un dia van ser proposats i aprovats. Cal, doncs, que cada Secció es planteji seriosament si la seva actuació està en la línia d'assolir el fi acceptat, per rectificar el que calgui i arbitrar els mitjans necessaris per acostar-se més a l'últim ideal.

Heus aquí com la Quaresma pot esdevenir un profitós temps d'**examen de consciència**, d'auto-judici de les nostres activitats, de projecció de cara a un futur millor, de **propòsit d'esmena** i de configurar noves possibilitats, fiats en l'ajut de Déu, que no pot mancar als qui de cor busquen la implantació del seu Regne entre els homes.

Amunt, doncs, de cara a la Resurrecció de Crist en nosaltres!

El Consiliari

=====
 - - - - - S u m a r i - - - - -

Cinema	12	Fotografia	4
Entrevistes: Joan Martínez Menages.	6	Futbol sala	5
Esbart Folklòric ..	8	Manualitats	3
Estil cristià: La Quaresma del C.P.	1	Records d'altres temps	9
Excursionisme	4	Teatre	11
		Tennis de taula ..	3

MANUALITATS

EXPOSICIO. El passat mes de desembre vàrem fer una exposició dels treballs efectuats el primer trimestre del curs 86-87. Va quedar una exposició molt vistosa. S'havia treballat força i bé. Felicitem especialment la secció de tall i confecció, que va presentar una gran quantitat de patrons ben elaborats.

Les costureres cusen fi i polit. Molt simpàtic, el detall del pot de vidre amb tovalló nadalenc. Destacables, les randes de les puntaires. Notem que el grup creix cada mes. La "granja" muntada per la secció de mitja i ganxet fou l'atracció dels visitants. Força polit, el pintat sobre roba, vidre i guix. Esperem que la secció de macramé aportí totes les labors acabades --sabem que estan treballant força-- en la pròxima exposició del mes de maig.

RECEPTA. La Secció de Manualitats us ofereix una recepta màgica per a les vostres plantes:

Una vegada al mes regueu-les amb aigua i un raquet de vi. (Els agrada, sí, senyors.) És una ració extra de vitamines que us agrairan, multiplicant el nombre de flors.

Atenció: no us excediu en la quantitat de vi. No fos cas que les plantes es tornessin alcohòliques.

TENNIS DE TAULA

Actualment s'estan jugant partits de lliga en totes les categories. L'equip dels infants s'ha classificat segon del seu grup a la primera fase. Per tant, passa a disputar la segona, que serà la que decidirà els equips que aniran al campionat d'Espanya.

Al Centre Parroquial es juguen partits els dissabtes (matí i tarda) i els diumenges al matí.

FOTOGRAFIA

Continuem les activitats de la Secció Fotogràfica. Les tertúlies són una mica més concorregudes: des de començament de curs tenim l'aportació fotogràfica mensual de dos joves socis. Aquest mes de gener s'han incorporat dos més a la colla.

EXPOSICIONS. El grup Càmera Club de Sabadell exposarà les obres del nostre company Angel Pérez el pròxim mes de març. / El nostre Local obrirà el curs 87 amb una exposició de l'amic Gaspar Agulló: del 18 al 25 d'abril. / Del 10 al 17 de maig: Exposició conjunta dels socis assistents a les tertúlies mensuals. / Del 24 al 31 de maig: la mateixa exposició podrà visitar-se al Casal de Cultura d'Horta. / Tenim emparaulades les obres de dos prestigiosos artistes espanyols per exposar-les pròximament.

Sessió de llum artificial: el 15 de febrer, al nostre local, de les 11 a les 13 hores.

Curset fotogràfic per a joves. Estem ultimant els tràmits per posar-lo en marxa. Estigueu atents als cartells anunciadors.

EXCURSIONISME

PROXIMES SORTIDES. Es prepara una excursió en autocar per al dia 21 de febrer, amb visita a Igualada, la Tossa de Montbui (església pre-romànica molt interessant i restes d'un castell en part reconstruït), Capellades, la Pobla de Claramunt. Podrem visitar el Museu de la Pell, del Paper, de l'Aigua, etc. Resumint: es tracta de donar un tomb per la comarca de l'Ancòia.

Per al mes de març, el 21 o el 28, viatge gastronòmic per degustar la famosa calçotada a l'Alta o al Baix Camp. Perquè no sigui una sortida només amb una finalitat tan prosaica, aprofitarem l'ocasió per visitar el Mausoleu romà de Centcelles, al terme municipal de Constantí.

Oportunament anunciarem detalls i preus.
Ull viu, la colla turística del Centre!

FUTBOL SALA

FUTBOL SALA MASCULI: Aquest any estem participant en la Lliga Nocturna del Local de la Parròquia de Sant Joan d'Horta, que es juga en dies de cada dia. Un cop celebrats sis partits, anem classificats en segon lloc, amb 10 punts a un del primer, tot i disposar tant sols de set jugadors.

Els partits per jugar durant el primer trimestre de 1987 s'ha celebrat, o se celebraran, els dies:

- 15, 23 i 30 de gener;
 - 3, 10, 17 i 24 de febrer, i
 - 12, 18 i 24 de març;
- a les nou o les deu del vespre.

FUTBOL SALA FEMENI: L'equip de futbol sala femení del C.P. Horta participa, per primer vegada, en el campionat organitzat per la Federació Catalana per a la temporada 86-87, junt amb d'altres nous equips de la província.

Durant les primeres jornades l'equip es va mantenir entre els primers llocs, fins a ocupar el liderat durant les jornades 4a. i 5a. Ara, després d'haver-se disputat la jornada número 10, l'equip va quart, amb un partit menys i 10 punts i 2 positius. Un lloc molt meritori, si tenim en compte la qualitat dels restants equips participants.

Els partits de lliga es disputen els dissabtes a les 20 hores, al camp de la U.E.Horta, mentre que els entrenaments tenen lloc al "Cau" del carrer de Salses.

L'equip senior està format en l'actualitat per onze jugadors i dos entrenadors. D'altra banda, estem formant un equip juvenil amb gent del barri, per tal de crear "pedrera". Aquest segon equip està format per nou jugadores, i fant d'entrenadores jugadores de l'equip senior.

Joan Martínez i Menages

Joan Martínez i Menages, nat el 13 de març de 1913, al carrer de Sant Alexandre, i batejat a la Parròquia de Santa Eulàlia, és el soci número 5 del Centre Parròquial d'Horta.

—*¿Quan vénen a viure a Horta, vostè i la seva família?*

—Tot just tenia quatre anys quan ens traslladem al carrer Alt de Mariné, en una caseta amb força terreny per a hort,

que poc temps després compraren els components de la societat del Casinet d'Horta, de la plaça vella. Després de les obres pertinents que hi dugueren a terme, van inaugurar el Foment Hortenc. El Casinet desaparegué com a entitat i com a cinema —el primer del barri— i el casal passà a ser un taller mecànic. Encara ho és.

—*On anaren a viure, vostès?*

—Al mateix carrer, a can Badó de les Tartanes, antic jutge d'Horta.

—*Segur que va començar l'escola amb els «Hermanos»...*

—No. Vaig començar als tres anys amb el senyor Grau, a can Tallacordes, els avis d'en Josep Colomines, al cel sia. L'àvia de can Tallacordes era curandera. Curava d'espatllat, d'enyorament, «senyava» i feia altres coses «miraculoses».

—*Recorda els primers anys d'escola?*

—Com que era tan menut, la mare em feia acompanyar per un veí, en Casimiro Blanc, i li dava deu cèntims a la setmana com a paga.

—*Bon estudiant?*

—De menut era bon minyó, però aviat vaig aprendre a fer trapelleries. Com que a casa tenien molta feina —la mare i l'àvia eren bugaderes— i no em poden vigilar gaire, jo feia el que volia. Però a fi de curs, sempre aprobava, que consti!

—*¿Queden companys de la seva promoció?*

—Bastants, encara: en Torné, en Lasheras, els Solé, en Grau, en Campmanyros, en Joan Urdeix, en Pere Calafell —

següerem de costat dos cursos seguits—, en Peret Salvatella, en Joan Xarau i en Joan Miralles.

—*Quan acaba l'escola?*

—Als catorze anys començo a treballar al taller de Maquinària Castells, del carrer Fresser. Tota la vida me les he hagut amb motors, ferros i cargols.

—*Soci dels Lluïsos?*

—Als set anys l'àvia Agustina m'hi apuntà com a soci aspirant. Als quinze me'n donaren el carnet. Vaig arribar a conèixer en Jepet de ca la Peira, el primer president dels Lluïsos. Jugava a cartes cada tarda fins a les vuit del vespre —altes hores de la nit, en aquells temps— amb els companys: mossèn Anton, mossèn Aleix, en Manel Pastó pare, i en Brugués, el vell de can Marcet.

—*Activitats?*

—Moltes! Frontó, futbol, l'orfeó... Recordo haver cantat com a veu blanca en l'Orfeó Vell.

En Joan ha tingut i té encara molt bona veu, motiu pel qual, de ben jovenet —als vuit o nou anys— ja interpretava el Sant Gabriel de *L'Estel de Natzaré*, i, poc temps després, la Mare de Déu.

—L'any 1932, que encara em tocava fer de Mare de Déu, una colla de xicots del quadre escènic ens vàrem sublevar. Demanàrem al senyor Rector que deixés actuar una noia — estava prohibit fer comèdia nois i noies—. Sabíem que als Lluïsos de Gràcia ho feien així.

Mossèn Miquel, amb diplomàcia, se'ns rifà. Nosaltres, tossuts, ens negàrem a sortir als pastorets. Ens convocaren a una reunió de junta. Tots aquells senyors ens amonestaren i ens preguntaren d'un a un si acceptàvem de continuar com sempre, nois sols, o érem expulsats del quadre. Tres no vàrem claudicar: en Ferran Solé, en Josep Aragall i jo. Una temporada curta no actuàrem. L'Ignasi Mercader feu la Mare de Déu. A l'escena del Tem-

ple, la de les esposalles, li va fer l'ullet a Sant Josep, fet que despertà les rialles del públic. L'any següent ja feu el paper una noia.

—*Recorda papers importants representats en comèdies?*

—Vaig «heretar» el Manxaire del Ferrer de Tall, quan en Cisquet Vendrell passà a fer l'Arnau. De *La creu de la masia*, «hereto», també d'en Cisquet, el paper de l'Orfe. Recordo sobretot l'estrena d'*Els dos pillets*, que protagonitzàrem en Joaquim Solanes i jo. En Joan Mari, que feia de tramoïsta principal, inventà una màquina per fer saltar l'aigua d'una presa. Va ser sorprenent, aquell «salt d'aigua». Vàrem repetir l'obra en l'Homenatge als Comediants.

—*¿Què vol dir l'Homenatge als Comediants?*

—Devia ser l'any 1930 quan fèrem una colla d'homenatges a tots els que treballàvem en el quadre escènic. Els homenatjats escollíem uns padrins i unes dames d'honor i fèiem una gran festa. En Joaquim Solanes i jo tinguérem com a padrins el senyor i la senyora Ginesta del Forn del Campanar, que ens regalaren un rellotge de polsera a cadascun —el primer rellotge que he tingut a la meua vida!—. Les dames d'honor foren la Maria Ribó, l'Enriqueta Trallero i la Maria Vendrell, la que avui és la meua dona. Les anàrem a buscar a llurs cases amb cotxe i foren obsequiades amb flors i xocolatines, a més de presidir la taula d'honor juntament amb els padrins, en un lloc preferent de la sala.

—*Què més recorda, Joan?*

—Recordo uns vetllades literàries-musicals que cada any celebràvem per la festa de la Puríssima i per la diada de Sant Lluís. Podia actuar-hi qui volgués, tant masculí com femení. En Josep Bartomeus havia fet alguna serenata de violí; en «Pates»..., perdó, en Miquel Bonet havia cantat...

Recordem en Joan Martínez en *La Passió*, interpretant el Ponç Pilat, que li anava com l'anell al dit, amb aquella veu potent i autoritària amb què dominava l'escena.

—*¿Oí que també formava part de l'equip «Els Pacifics» de futbol?*

—Sí. I també era del grup excursionista «Els Ocells», del qual era president en Jaume Magrans, oncle d'en Josep Magrans.

—*Algun càrrec de junta?*

—L'any 1942 vaig fer de tresorer. El president era el senyor Domènec Mercader. Recordo que va venir un ofici de l'Ajuntament embargant-nos el local —hi havia molts problemes de documents—.

Mossèn Miquel, tan diplomàtic, es va fer càrrec de l'assumpte i se'n va anar personalment a l'Ajuntament. «Tot està arreglat —ens digué—. No hi haurà embarg, però... s'ha de canviar el nom de l'entitat. Des d'ara deixa de ser «Acadèmia de Sant Lluís Gonçaga» (Els Lluïsos) i passa a ser «Centre Parroquial d'Horta»...». Avui dia, el jovent en diu Centre Parroquial, d'aquesta casa. Per a mi i tants de la meua edat, sempre serà Els Lluïsos.

—*Gràcies, Joan. Que per molts anys ens puguem reunir en aquesta santa casa i continuar essent la gran família del C.P. dels Lluïsos, d'Horta.*

Dora Serra

ESBART FOLKLÒRIC

Com tots els anys per les festes de Nadal, l'Esbart va fer un festival dedicat als pares, i els nens de l'Esbart prengueren part en el concurs de pintura nadalenca. Enguany foren 53 els dansaires participants, i el jurat, com sempre, el formaren quatre membres del Grup de l'Esbart, a qui, des d'aquí, agraïm la col·laboració.

Com a clenda del festival, ens van oferir un pessebre vivent. Va ser una agradable sorpresa de veure en el nostre Centre unes escenes dels enyorats pastorets.

El dia 20 de desembre el Grup Infantil va participar, amb diversos grups regionals, en un festival organitzat per la Comissió de Veïns d'Horta, al carrer del Mestre Serradesantferm, darrera del mercat.

El diumenge 29 de març tindrà lloc la cloenda de la Roda de Cossos de Dansa. No cal dir que el nostre Esbart hi participarà i que tindrà el seu lloc a la gran dansa conjunta.

RECORDS D'ALTRES TEMPS

!!!...I continuem. Tres anys de guerra civil i el nostre teatre totalment en runes. Però els nostres pastorets no podien deixar passar tres anys. I fou així que, en absència dels nostres joves grans, un equip dels més jovenets, emparant-se en la clandestinitat, com tants en aquella època, muntaren digníssimament una representació de *L'Estel de Natzaret* a les golfes de ca la família Mercader, llavors tan vinculada a casa nostra. Aquells petits herois vingueren a peu, per falta de transports, des de la plaça d'Espanya fins al carrer Chapí, portant amagat el Misteri de Nadal entre túniques de pastors, forques i vestits diabòlics i l'espasa angelical. Naturalment que l'assistència, forçosament limitada, fou per rigorosa invitació. D'entre els actors, en Jordi Toboso i l'Oriol Mundó feren els papers de Jonàs i Mataties; l'Ignasi Mercader, el de Satanàs, i en Francesc Montassel, el de Naïm. Sento no poder ser més extens, ja que la manca d'espai serà el fantasma que em tindrà esporuguit durant tot el que segueix.

En una primera habilitació del teatre, el mateix 1939 posàrem en escena *L'Estel de Nazaret*, del qual donàrem cinc representacions, i una dels pastorets castellans. L'any següent, el 40, havent-se obert a Barcelona una delegació del Ministeri de Cultura, únicament ens autoritzaren els castellans i encara amb moltes pegues, car al·legaven que estaven molt mal escrits i eren «una vergüenza para la lengua del imperio». Però l'any 41, mercès als bons oficis del poeta amic Sebastià Sánchez Juan, que treballava a l'esmentat organisme, ens permeteren l'*Estel*. I el 43, aixecada la desqualificació que pesava da-

munt d'en Josep M. Folch i Torres, re-
prengüerem ja els seus *Pastorets*, amb alegria de xics i grans.

La Redenció del Esclavo es posà en escena des del 39 fins al 45. I aquí s'acabaren les representacions d'uns pastorets que havien començat, segons sembla, cap als anys 80 del segle passat. Tots aquests anys en Ferran Solé interpretà el Bato, de parella amb en Lluís Homar, en Pere Solé, en Joan Martínez i en Daniel Rovira, excepte el darrer any, que féu de Borrego ja amb en Josep Magrans de Bato. Com a Luzbel, veiérem en Joan Torelló, en Francesc Vendrell i en Joan Homar.

L'Estel de Natzaret, literàriament els millors pastorets, s'escenificaren també tots els anys, fins el 1954. El paper de Jonàs fou sempre interpretat per un servidor de vostès, i el de Mataties, per en Josep Aragall i molt més pel meu germà Ferran, amb qui formàrem, segons deien, la més compenetrada de totes les parelles pastorils. Ho deien, eh...! I ho segueixen dient. Jo només me'n faig ressó. Del paper de Satanàs, se n'encarregaren en aquella època en Francesc Vendrell i en Joan Bonany, i del Naïm, en Paco Toboso, en Miquel Camprany i en Josep Magrans. Aquí vull fer esment dels socis que pintaren magnífics decorats per aquests i altres pastorets —Ricard Vendrell, Àngel Borràs, Ignasi Mercader, Francesc Casademont i Rafel Farrés— i més encara, del nostre cap de maquinària i tramoia, Manel Gausachs, d'inesborrable memòria.

El Somni dels Dos Rabadans, els pastorets d'en Folch i Torres, els més populars i els de més èxit, es feren sense interrupció des del 43 fins al 56, i, posterior-

ment, del 60 al 71. Un servidor va interpretar el Rovelló des del 43 al 54, en companyia, com a Lluquet, d'en Paco Toboso, en Josep Magrans i en Jordi Dordal. I tinc la plusmarca de cuplets cantats —més de cent cinquanta de diferents—, tots ells de collita pròpia. Posteriorment intervingueren, com a rabadans, els Ferran Bayès, Armand Calafell, Manel Bartomeus, Josep Vallhonestà, Ernest Costa, Joaquim Toboso i Manel Homar. Actua- ren com a dimoni gros els Francesc Vendrell, Joan Bonany, Joan Martínez, Ferran Bayés, Francesc Espluga, Joan Miralles i Ferran Toboso. De les nenes — parlem, naturalment, de nenes d'aquell temps—, el paper de la Isabeló, la noia angelical que cull herbetes per al mal del

seu pare, l'interpretaren les senyorettes Montserrat Homar, Nuri Perelló, Mercè Toboso, Rosa Casas, Carme Ginés, Carme Ballester, Matilde Solé, Pilar Bonany i Mercè Mari. Quant a la Marta, la de cara de pebrots i tomàquets, recordem les dames.les Aurora Delgado, Conxita Vila, Nuri Perelló, Dora Serra, Rosa Bonany, Carme Solé, Helena Bayés i Teresa Capdevila. Probablement, m'he descuidat algú; més d'un actor o actriu, que espero que sàpiguen perdonar-me. I també demano perdó perquè la lectura d'aquestes llargues llistes de noms es pot fer més avorrideta que la de la guia de telèfons.

L'any 1957 s'estrenaren uns pastorets originals de Mossèn Marçal Martínez, que no tingueren èxit, potser per massa

seriosos o perquè no foren degudament preparats. Els dos anys següents s'escenificaren uns pastorets adaptats per en Ferran Solé, barreja d'Estel, Folch i trossos dels pastorets tradicionals de l'Ametlla de Merola. Després, com ja s'ha dit, es tornà al *Somni dels Dos Rabadans*, fins al 1971. Els darrers anys s'anaven presentant dificultats als pastorets i al teatre tradicional en general. Va passar que...

Però sobre el que va passar, serà millor deixar-hi caure un vel caritatiu. El cert és que, com a conseqüència, molts dels actors es veieren empesos a respirar nous aires, i no cal dir que foren rebuts amb els braços oberts. ¿Com voleu que no fos així, si eren un manà caigut del Cel; en aquest cas, caigut del Centre Parroquial?

I ara les conseqüències les tenim a la vista: aquells actors, aquelles actrius, són la base dels pastorets que s'escenifiquen en una altra entitat del barri, i en la llarga

llista d'actors i col·laboradors, hem de llegir-hi cognoms tan vinculats a casa nostra durant dues o tres generacions com Bartomeus, Mari, Homar, Martínez, Toboso, Solé, Bonany, Calafell, Bayés, i també Isern, Artola, Costa, Serra... I és precisament l'Armand Calafell, el director dels nostres pastorets dels seus darrers anys, qui ha aconseguit realitzar un espectacle digníssim, magnífic de presentació, que dóna prestigi al barri d'Horta.

Amics, us felicitem i sincerament us desitgem que seguïu sempre endavant. Però als qui hem actuat durant trenta i quaranta anys a casa nostra, als Lluïsos, amb els vostres avis, pares i germanets, oncles i cosinets, i amb molts de vosaltres mateixos, no us ha d'estranyar si, recordant altres temps..., el cor ens fa pessigolles.

Pere Solé i Sans
(soci número 2)

TEATRE

Hola! Som el Grup de Teatre. Per primer cop ens adreçem a vosaltres, els lectors del Butlletí del C.P. d'Horta, per a parlar-vos de les nostres activitats.

Per al mes de març, el nostre Grup dels Grans prepara un muntatge sobre Molière. Es tracta de dues obres en un acte: "El casament per força" i "El banyut imaginari o Cucarelle". Totes dues, plenes d'humor i felicitat.

I el nostre Grup Infantil representarà "Supertot", de Josep M. Benet i Jornet, els dies 4 y 5 d'abril.

I com que convé curar-se en salut pel que fa a l'assistència de públic, us agraïm que deixéssiu el televisor a casa i vinguéssiu a passar una bona estona al teatre del nostre Centre. Comencem de zero i només us podem oferir rialles, bona fe i ganes de treballar.

Us esperem. Moltes mercès.

CINEMA

La Secció de Cinema ha continuat fent les seves projeccions setmanals de cinema familiar els dissabtes al matí i els diumenges a la tarda. També s'han continuat les sessions "matinals per a escolars", un dissabte al mes, amb

sorteig de regals i treball per fer a casa (contestar una enquesta o donar color a un dibuix de les pel·lícules).

Les sessions van començar aquesta temporada a principis de setembre, i han continuat, llevat d'unes petites vacances que vam fer per Nadal.

L'assistència a les sessions ha minvat respecte del mateix període de l'any anterior.

Podem destacar, de les pel·lícules projectades que atragueren més públic:

"Los cazafantasmas" / "Tienda de locos", dels Germans Marx / "La cenicienta", "Mary Poppins" y "Dumbo", de Walt Disney / "La historia interminable" / "La gran pitufiesta" "Cristaloscuro" / "Los Diez Mandamientos".

Com podem veure, el públic encara respon als films de Walt Disney. També cal assenyalar la bona acollida de "Los diez mandamientos", amb gent de parròquies veïnes.

Proyecciones previstas

per a gener, febrer i març

- 31-1 i 1-2: "Más valientes que hombres" i "Le llamaban Dragón Gordo".
7 i 8-2: "El mago de los sueños" i "Como uña y carne".
14 i 15-2: "Tarzán en el desierto misterioso" i "La conquista de la tierra".
21 i 22-2: "Tras la pista de la pantera rosa", amb Peter Sellers, i "El gran dictador", amb Charles Chaplin.
28-2 i 1-3: "Los comancheros", amb John Wayne, i "Los visitantes de la galaxia".
7 i 8-3: "Fu-Manchú y el beso de la Muerte" i "007, nuestro hombre en Boon Street".
21 i 22-3: "Adiós, Júpiter, adiós" i "Las aventuras de Pinin y sus amigos".